

מסורת הש"ס

(א) שבת טו. עדיות פ"ה מ"א (בשבת טז אחת דמחל וכן יבין משום דדברי רבי בריה יהודה ק"ף כשעמלו ואי לא זכר בשמחה ידעוהו). (ב) לקמן קו: (וסיקן) ג' לעיל עג: (ד) ז"ק. (ז) קריבין ארבע. (ח) ז"ק. (ט) דמוסף היה אחרימי עג: (י) ע"י בנשי' דף עה. ז"ק. (יא) ג"א מנחה הו"א ס'. (יב) נעדה וילכו למינתי' (יג) ג"ל. (יד) ז"ק. (טו) ויסיקין. (יז) והמנו דם השקן כבשרי טמאה ואין לו כיוול' או אין לו כיוול' כי כשעור טומאתו אכל דמו טמאה ואי"ל ז"ק. (טז) ונשי' טומאת פסוקים כג. ד"ה יהוה (יז) ז"ל (נדבדב. ט) ז"ל אלים.

תורה אור השלם

- כל האורך ישישה קבץ את אלהי להקריב אשה ריח ניחח לך.

במדבר טו יג

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה והוא נבדל לאו מדרויה:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ואחד למותר אשם נזיר וכן וזה תלמודי בין. נעלף וכן וזה תלמודי להשוויו לנזירות טוהר וכן בש"י נעלף לקמן דף קח ע"א:

רבינו גרשום

[והוא נביא א"ל כלומר א"ל יצא למותר שטורף לפני חמשה מוחות: ר' יהודה מורינא דבי נשיאה היה שהוא היה מורה איסור ודוהר לפני ר' ורקאמר שיעור חכמים את דמיה ר' יהודה מורינא הוה וכשנשתהיה אורי לפני ר' רבנאי ר' יהודה אומר וכו'. ר' יוסי בר יהודה פופש (בראיה) [מלחא] דאבות: ר' אבהו רבי' אין לוג שנים ולא חמשה. שלא ענינו נסכים שי ב' לוינ' ולא של א"ל אבל מתנדב ג'. שכן ראו: לכבש ר'ו. שכן צריך א"ל שיש בו ב' עשרונים: ורשה. שכן ראו: לפי שיש בו שלשה עשרונים: ומששה ולמעה. שכן ראו:ן לחלק. כיצד אם נדר ר' ראו:ן לשני נסכים לכבש וא"ל. ואם נדר ח' ראו:ן לשני אילים. ואם ט' ראו:ן לשני ורבעש. ואם י' ראו:ן לפי ראו:ן. ואם י"א ראו:ן לשני אילים וכבש וכן עד מהא כולן ראו:ן לחלק: שי קבע לנסכים. כלומר שאם נדר כשעור שראוי לנסכים קרש: ואם נדר יותר לא קרש: ואם אין קבע. כלומר יביא כמה שירצה ויקח מזה כמו שראוי לנסכים והמותר יהיה נדבה וכולן קרש. ודמי כדפרשמי' ודמי דמי כגון וכו': ואי אמרת שי קבע עד דמחלי להו. כלומר הואיל וביאי חמשה עד שיביא עוד לוג שנית לא קריב והשתא חזו או לשני כבשי' או לפי מאי: תיש דתנן בשבילי' י"ג שופרות היו במקדש וכתוב עליהן לנדבה ואמר' הני ששה תרלין דחתי' וכו' נדר וששה תרליב דאמר' הני ששה נדבה כגנזי מי כגנזי מותר מנות חטאות ומותר אשם מצורע וכו' ומותר אשם מצורע

והוא נבדל. (ב) אדידיה קאמר דהא

מיושב להשיב לו: מאי הו עלה. דהאי שיעורא: **רבי יהודה בר אילעאי מורינא דבי נשיאה הוה.** [ו] והיה להם לבית רבי מורה הוראות ועל פיו היו עושין כל דבריהם והוא ז"ל להם לשערה:

כשמעפא ידידיה. דאמר בית הלל מטמאין גדם נבילות: **שש דברים.** במסכת עדיות קא חשיב להו: **על כוים.** ושעור טומאת נבילה בכוית: **במתני' אין מתנדבין לוג.** יין לנסכו שלא מניינו מנחת נסכים של לוג ולא שנים ולא חמשה אבל מתנדבין שלשה דחזו לנכס וארבעה לאיל דהיא שלשית דשנע דחזו לפי וחמשה ולמעלה דשנע חזו ג' מינייהו לנכס וד' לאיל ושמנה חזו לשני אילים תשעה חזו לפי וכנש עשרה חזו לפי ואיל י"א חזו לשני אילים וכנש וכן לעולם: **גב' י' קבע לנסכים.** [ג] אמר הרי עלי כך וכך לוגין ד' מי הוי קבע דאין יכול להקרינם אלא הכל צידד דהו קרבי צקרבין א' או אין קבע ויכול להקריסם[ח]מן[ה]דחזונפסיו[ו]נפשייהו: **הכי דמי.** למאי נפקא מינה: **ואידך הוי נדבה.** נדבת יציור וימנר ויפלו דמיו לשופרות או יקרב הוא עצמו וינטרף עם השני לוגין אחריס ויקרב לנסכי תמיד דהו נפקא מינה: **ואידך אמרס י' קבע עד דממלא להו.** ויביא לוג השני כי היכי דלימחי לפי לא קרבי דהא אין יכול להקריב ו' צפני עצמו: **שש לנדבה.** גבי י"ג שופרות שחי צמקש קאי ד"י"ג שופרות הוו בשצנה מהם היו נותנין הני מעות דמפרש במסכת יומא (דף נה:) ובמסכת שקלים (פ"ו ה"ד) מקלין דחמין ועמיקין קינין גוזלי עולה עזים ולצונה וחסד לפשרת שעות למטא' הוי לנדבה לימן צנן מעות והולכות ח[ו] לנדבת כזור: **ואמרינן.** לקמן בפרק תמרא (דף קו:) **כנגד מי כנגד מוסר מטא'.** [א] כגון הפרשי' מעות למטא' והולו הכנשים ונמוחרו לו מעות: **ואחד למוסר אשם.** **למוסר אשם נזיר.** דלוחו מותר לא היה מעורב עם מותר אשם סתם לפי שיש בו לכפר **ז' וזה** להמיר ציון: **ואחד למוסר אשם מזורע.** דלא דמו להני

שצא להמירו מנמחה ואינן ו' מפרש בפרק תמרא (לקמן קו:). וכל הני

מומרות אולי לנדבת כזור כשהמנחם בטל לוקחין כזאת מעות עולות הכצר לשם ועורות לכהנים דהו מדרשו של יהודה במסכת תמורה (דף עג:) **ואם אימא.** דהמנחא חמשה לוגין [ו]קרבי ארבע מהם ואחד יהא נדבה: **ליסקין לו שופר.** להפיל זו הדמיס: **הסך.** מומרות לנדבת יציור אולי: **הסך.** נסכים למה להו שופר הואיל ושמר כל יומא שהרי רוב קרבנות עטויני נסכים: **אשם נדבה ודמי דומר.** אש נדר ה' קריב ר' וינית לוג הנשאר וינטרף עם מותר נסכים אחרים עד שיהי ד' או ג': **אורס.** גבי נסכים כתיב כל האזרח יעשה ככה את אלה וקרא ימירא הוא דהא לעיל מיניה כתיבי כל דין נסכים מולמד שמתנדבין נסכים צלא קרבן וכמה שלשת לוגין דנציר מהכי לא חזי למירי: **יהיה.** חזי ההין

יהיה לפי [במבדב כח] משמע [א' ו] דמנחה דהוא אחרימי. לישנא אחרינא שפרשת נסכים כתיב [שם טו] ככס כגר יהיה: **ככה.** עיובא: **אילימא ברבנא וששה.** פשיטא [ב] מי תריך קראי לרביי: **מאי שנא שלש.** דפשיטא לן דחזו לנכס כו': **אלא לאו.** מידי דלא חזו [ג] ליה אתי לרביי ולמשמע דמתנדבין ד[ו] ויקריבו ארבעה והתמישי יהא מותר: **מה שנים לא חזו כלל.** דלינא למימר משין חדא מינייהו ומקריב לה: **הא כדאימא[ח].** . שנים אין מתנדבין לגמרי חמשה לנמחילה הוא דלא שאין מפרישין מחילה למומרות אבל דיעבד מקריב ארבע ותמישי יהא מותר לנדבה: **הא אין קבע לנסכים.** וכמה דעמי משנים ולמעלה מייתי וכי מייתי חמשה מקריב ארבעה מינייהו ואידך מותר [ז] וגמרי מה דעמי מייתי ומאי דחזי מקריב ואידך מותר [ו]לנדבה והכל לינא למיבעי ולא מיירי: **עד עשרה פשיטא לי.** דלוג ורסיס ה' [ז] לנמרי [ט]ולא קרבין עד דממלי להו שלש לנכס חזו וד' לאיל וששה לפי ושצנה לנכס ואיל ח' לשני אילים ט' לפי וכנש י' לפי ואיל: **אחד עשר**

וההוא גברא על פלטר סמוך מאי הוי עלה אמר רב יוסף רבי יהודה מורינא דבי נשיאה הוה ואורי ליה בשמעתיה ^(א) דתנן רבי יהודה אומר ששה דברים מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל דם נבילות בית שמאי מטהרין ובית הלל מטמאין אמר רבי יוסי בר' יהודה אף בשממאזו בית הלל לא ממאז אלא בריבועי: **הואיל** ויכול לקרוש ולעמוד על כוית: **מתני' "אין מתנדבין לוג שנים** וחמשה אבל מתנדבין שלשה וארבעה וששה ומששה ולמעלה: **גב' איבעיא להו** יביש קבע לנסכים או אין קבע לנסכים היכי דמי כגון דאייתי חמשה אי אמרת אין קבע לנסכים משיך ומקריב ארבעה מינייהו דחזי לאיל ואידך הוי נדבה ואי אמרת יש קבע לנסכים עד דממלי להו לא קרבי מאי אמר אבל תא שמע ^(ב) ששה לנדבה ואמרינן כנגד מי כנגד מותר מטאת ומותר אשמות ומותר אשם נזיר ומותר אשם מצורע ^(ג) ומותר קינין ומותר מנחת חוטא ואם איתא ליתקין שופר אחרינא כנגד מותר נסכים הנך לנדבת צבור אולי הני שכיוי אפשר דמצטרפי דמר ודמר בהדי הרדי וקרבי אמר רבא תא שמע ^(ד) אורח^(ה) ד'מלמד שמתנדבין נסכים וכמה שלשת לוגין ומנין שאם רצה להוסיף יוסיף תלמוד לומר יהיה יכול יפחות ח"ל ככה מאי יוסיף אילימא ארבעה וששה מאי שנא שלשה דחזו לכבש ארבעה וששה נמי חזו לאיל ופר אלא לאו חמשה ושמוע מינה אין קבע לנסכים שמוע מינה אמר רב אשי והא אנן לא תנן הכי אין מתנדבין לוג שנים וחמשה קתני חמשה דומיא דשנים מה שנים דלא חזו כלל אף חמשה נמי דלא חזו כלל מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא אמר אביי אם תמצא לומר אין קבע לנסכים הא אין קבע לנסכים אם תמצא לומר יש קבע לנסכים **"עד עשרה פשיטא לי אחד עשר**

וההוא גברא על פלטר סמוך מאי הוי עלה אמר רב יוסף רבי יהודה מורינא דבי נשיאה הוה ואורי ליה בשמעתיה ^(א) דתנן רבי יהודה אומר ששה דברים מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל דם נבילות בית שמאי מטהרין ובית הלל מטמאין אמר רבי יוסי בר' יהודה אף בשממאזו בית הלל לא ממאז אלא בריבועי: **הואיל** ויכול לקרוש ולעמוד על כוית: **מתני' "אין מתנדבין לוג שנים** וחמשה אבל מתנדבין שלשה וארבעה וששה ומששה ולמעלה: **גב' איבעיא להו** יביש קבע לנסכים או אין קבע לנסכים היכי דמי כגון דאייתי חמשה אי אמרת אין קבע לנסכים משיך ומקריב ארבעה מינייהו דחזי לאיל ואידך הוי נדבה ואי אמרת יש קבע לנסכים עד דממלי להו לא קרבי מאי אמר אבל תא שמע ^(ב) ששה לנדבה ואמרינן כנגד מי כנגד מותר מטאת ומותר אשמות ומותר אשם נזיר ומותר אשם מצורע ^(ג) ומותר קינין ומותר מנחת חוטא ואם איתא ליתקין שופר אחרינא כנגד מותר נסכים הנך לנדבת צבור אולי הני שכיוי אפשר דמצטרפי דמר ודמר בהדי הרדי וקרבי אמר רבא תא שמע ^(ד) אורח^(ה) ד'מלמד שמתנדבין נסכים וכמה שלשת לוגין ומנין שאם רצה להוסיף יוסיף תלמוד לומר יהיה יכול יפחות ח"ל ככה מאי יוסיף אילימא ארבעה וששה מאי שנא שלשה דחזו לכבש ארבעה וששה נמי חזו לאיל ופר אלא לאו חמשה ושמוע מינה אין קבע לנסכים שמוע מינה אמר רב אשי והא אנן לא תנן הכי אין מתנדבין לוג שנים וחמשה קתני חמשה דומיא דשנים מה שנים דלא חזו כלל אף חמשה נמי דלא חזו כלל מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא אמר אביי אם תמצא לומר אין קבע לנסכים הא אין קבע לנסכים אם תמצא לומר יש קבע לנסכים **"עד עשרה פשיטא לי אחד עשר**

וימא כי אמר לוג או שנים חמשה יציא ששה ששם נסכי פר ושמה הכי נמי הינא דאמר הרי עלי אצל הכא מיירי נדבדה דיש לוג אחד או שנים לפניו ואמר הרי עלי לנסכים ובגמרא גבי יש קבע לנסכים פירש בקונטרס כגון דאמר הרי עלי כך וכך לוגין ^(א) למדה: **ששה** לנדבה. בפרק תמרא (דף קו:) מייתי לה לקמן ופליגי אמוראי כנגד מי: **אמור אביי אם תמצא לומר ב'.** מספקא ליה לנאצי משום קושיא דרב אשי: **עד עשרה פשיטא י' אחד עשר מיבעיא י'.** ואם תאמר שצנעה נמי מיבעי אי לשני י' כלים איכיוין עד דממלא להו לא קרבי או לאיל וכנש איכיוין וי"ל דלא מיבעיא ליה אלא צמרי מחד מינא וחד מחד מינא אי אמר או לא אצל פשיטא דחד מחד מינא וחד מחד מינא אמרינן: **מה**

מורינא דבי נשיאה. של בית רבי ואפשר שהיה צימיו דלפני רבי מאיר דנפטר קודם רבי יהודה כדמוכח בפרק שני דקדושין (דף נג:) היה קיים עדיין בהלולא דרבי שמעון עד רבי כדמוכח בירושלמי דצילה דעבר קמי פתחא ושמע שאיו מטפריש ואמר מחללין את השצת ואף צימיו

רצ היה כדמשמע בפרק קמא דעירובין (דף יג:) דאמר רב האי דמחדלנא מחבריא דחמיתיה לרבי מאיר מחאוריה ויש גורסין שם רבי משום עובדא דירושלמי: **הואיל** ויבוא לפרוש ולעמוד ע' בות. משמע דם טמא מחמת דחשיב ככשר ותימה דמעילה [יז] בפרק דקשי מנא (ע. ד. ה.) אמר מנין לדם שרצים שהוא טמא שנאמר וזה לכם הטמא מיפוך י' דחשיב ככשר ויש לומר דליטריך קרא לרביי דם צורו שיוכל לקרוש ולעמוד על זה לם הטמא מיפוך י' דחשיב ככשר ויש לומר דליטריך קרא לרביי דם צורו שיוכל לקרוש ולעמוד על זה לם הטמא כעדשה דס"ד עד שיהא ללול דמטמא כעדשה דס"ד עד שיהא צורו ויש לומר דשאי מת דהוה כעדשה ולהכי מנן דם השקן וצשרו מטטרפין דשיעורן שזי אצל דם נבילה וצשרה לא דאין שיעורן שזי וכן מוכח בירושלמי דאמר דם נבילה טמא ^(א) והדמנן דם השקן וצשרו מטטרפין ואין לנו כיוולא בזו ואי"ת ולמה לי קרא בפרק צהמה המקשה (חולין עג:) לרביעית דם מן המת הרי יכול לקרוש ולעמוד עד כות ויש לומר דשאי מת דהוה ממעטינא דם משום מחללין כדדרשין בריש דם הדמה (מדה נה.) מה עזם שנצברו עמו ואין גזעו מחללין ילאו שיינס שלא נצבראו עמו ילאו שער וצפורן ששע"פ שנקברו עמו גזעו מחללין ופרין והרי צצר דגזעו מחללין וטמא ומשני מקומיו נעשה לקלק ועוד קשה בפרק כל שעה (פסחים דף כג.) דלא משני אקושיא דדם כשהותרה נבילה היא וחלבה וגידה ודמה הותרה כדמשני אקושיא דחלב וגיד משמע דלא חשיב ככשר לפיכך תריך לומר שיש שום ריבוי דמריבין ציה דם נבילות ולצמר דמרינא ציה מסכתא לאוקומי רצויה דרביעית שיכול לקרוש ולעמוד על כות ^(א) : **אין מתנדבין** י"ג שנים וחמשה. תימה כי היכי דאמר^(ב) (לעיל דף ק.) גבי מנחות דלאם אמר חיי עשרון יציא עשרון שלש עשרון ומחלה יציא שנים הכא נמי

חמשה יציא ששה ששם נסכי ככס וכי אמר אצל הכא מיירי נדבדה דיש לוג אחד או שנים לפניו ואמר הרי עלי לנסכים ובגמרא גבי יש קבע לנסכים פירש בקונטרס כגון דאמר הרי עלי כך וכך לוגין ^(א) למדה: **ששה** לנדבה. בפרק תמרא (דף קו:) מייתי לה לקמן ופליגי אמוראי כנגד מי: **אמור אביי אם תמצא לומר ב'.** מספקא ליה לנאצי משום קושיא דרב אשי: **עד עשרה פשיטא י' אחד עשר מיבעיא י'.** ואם תאמר שצנעה נמי מיבעי אי לשני י' כלים איכיוין עד דממלא להו לא קרבי או לאיל וכנש איכיוין וי"ל דלא מיבעיא ליה אלא צמרי מחד מינא וחד מחד מינא אי אמר או לא אצל פשיטא דחד מחד מינא וחד מחד מינא אמרינן: **מה**

אחרינא אבל הני מותרות דנסכים שכיחי כדאמרינן לקמן מתנדב אדם נסכים בכל יום והואל רשכיו מותרות כגון דאיתוי חמשה ופש לחו דאי הוי תלת דאיתוי כל חד חמשה ופרשו לכל חד חד וחזו חנן תלת לוגין לאצטרופי לנסכי כבש וקריב בכל יום הלכך לא תיקנו להו מצוה דהא מצוה חמשה למקריבהו ליה: (שפיר להרמב"ה:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

קד.

מורינא דבי נשיאה. של בית רבי ואפשר שהיה צימיו דלפני רבי מאיר דנפטר קודם רבי יהודה כדמוכח בפרק שני דקדושין (דף נד:) היה קיים עדיין בהלולא דרבי שמעון עד רבי כדמוכח בירושלמי דצילה דעבר קמי פתחא ושמע שאיו מטפריש ואמר מחללין את השצת ואף צימיו

רצ היה כדמשמע בפרק קמא דעירובין (דף יג:) דאמר רב האי דמחדלנא מחבריא דחמיתיה לרבי מאיר מחאוריה ויש גורסין שם רבי משום עובדא דירושלמי: **הואיל** ויבוא לפרוש ולעמוד ע' בות. משמע דם טמא מחמת דחשיב ככשר ותימה דמעילה [יז] בפרק דקשי מנא (ע. ד. ה.) אמר מנין לדם שרצים שהוא טמא שנאמר וזה לכם הטמא מיפוך י' דחשיב ככשר ויש לומר דליטריך קרא לרביי דם צורו שיוכל לקרוש ולעמוד על זה לם הטמא מיפוך י' דחשיב ככשר ויש לומר דליטריך קרא לרביי דם צורו שיוכל לקרוש ולעמוד על זה לם הטמא כעדשה דס"ד עד שיהא צורו ויש לומר דשאי מת דהוה כעדשה ולהכי מנן דם השקן וצשרו מטטרפין דשיעורן שזי אצל דם נבילה וצשרה לא דאין שיעורן שזי וכן מוכח בירושלמי דאמר דם נבילה טמא ^(א) והדמנן דם השקן וצשרו מטטרפין ואין לנו כיוולא בזו ואי"ת ולמה לי קרא בפרק צהמה המקשה (חולין עג:) לרביעית דם מן המת הרי יכול לקרוש ולעמוד עד כות ויש לומר דשאי מת דהוה ממעטינא דם משום מחללין כדדרשין בריש דם הדמה (מדה נה.) מה עזם שנצברו עמו ואין גזעו מחללין ילאו שיינס שלא נצבראו עמו ילאו שער וצפורן ששע"פ שנקברו עמו גזעו מחללין ופרין והרי צצר דגזעו מחללין וטמא ומשני מקומיו נעשה לקלק ועוד קשה בפרק כל שעה (פסחים דף כג.) דלא משני אקושיא דדם כשהותרה נבילה היא וחלבה וגידה ודמה הותרה כדמשני אקושיא דחלב וגיד משמע דלא חשיב ככשר לפיכך תריך לומר שיש שום ריבוי דמריבין ציה דם נבילות ולצמר דמרינא ציה מסכתא לאוקומי רצויה דרביעית שיכול לקרוש ולעמוד על כות ^(א) : **אין מתנדבין** י"ג שנים וחמשה. תימה כי היכי דאמר^(ב) (לעיל דף ק.) גבי מנחות דלאם אמר חיי עשרון יציא עשרון שלש עשרון ומחלה יציא שנים הכא נמי

חמשה יציא ששה ששם נסכי ככס וכי אמר אצל הכא מיירי נדבדה דיש לוג אחד או שנים לפניו ואמר הרי עלי לנסכים ובגמרא גבי יש קבע לנסכים פירש בקונטרס כגון דאמר הרי עלי כך וכך לוגין ^(א) למדה: **ששה** לנדבה. בפרק תמרא (דף קו:) מייתי לה לקמן ופליגי אמוראי כנגד מי: **אמור אביי אם תמצא לומר ב'.** מספקא ליה לנאצי משום קושיא דרב אשי: **עד עשרה פשיטא י' אחד עשר מיבעיא י'.** ואם תאמר שצנעה נמי מיבעי אי לשני י' כלים איכיוין עד דממלא להו לא קרבי או לאיל וכנש איכיוין וי"ל דלא מיבעיא ליה אלא צמרי מחד מינא וחד מחד מינא אי אמר או לא אצל פשיטא דחד מחד מינא וחד מחד מינא אמרינן: **מה**

אחרינא אבל הני מותרות דנסכים שכיחי כדאמרינן לקמן מתנדב אדם נסכים בכל יום והואל רשכיו מותרות כגון דאיתוי חמשה ופש לחו דאי הוי תלת דאיתוי כל חד חמשה ופרשו לכל חד חד וחזו חנן תלת לוגין לאצטרופי לנסכי כבש וקריב בכל יום הלכך לא תיקנו להו מצוה דהא מצוה חמשה למקריבהו ליה: (שפיר להרמב"ה:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

וימא כי אמר לוג או שנים חמשה יציא ששה ששם נסכי פר ושמה הכי נמי הינא דאמר הרי עלי אצל הכא מיירי נדבדה דיש לוג אחד או שנים לפניו ואמר הרי עלי לנסכים ובגמרא גבי יש קבע לנסכים פירש בקונטרס כגון דאמר הרי עלי כך וכך לוגין ^(א) למדה: **ששה** לנדבה. בפרק תמרא (דף קו:) מייתי לה לקמן ופליגי אמוראי כנגד מי: **אמור אביי אם תמצא לומר ב'.** מספקא ליה לנאצי משום קושיא דרב אשי: **עד עשרה פשיטא י' אחד עשר מיבעיא י'.** ואם תאמר שצנעה נמי מיבעי אי לשני י' כלים איכיוין עד דממלא להו לא קרבי או לאיל וכנש איכיוין וי"ל דלא מיבעיא ליה אלא צמרי מחד מינא וחד מחד מינא אי אמר או לא אצל פשיטא דחד מחד מינא וחד מחד מינא אמרינן: **מה**

אחרינא אבל הני מותרות דנסכים שכיחי כדאמרינן לקמן מתנדב אדם נסכים בכל יום והואל רשכיו מותרות כגון דאיתוי חמשה ופש לחו דאי הוי תלת דאיתוי כל חד חמשה ופרשו לכל חד חד וחזו חנן תלת לוגין לאצטרופי לנסכי כבש וקריב בכל יום הלכך לא תיקנו להו מצוה דהא מצוה חמשה למקריבהו ליה: (שפיר להרמב"ה:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת באחד מהם היו נותנין מותר חטאת: [י] ואינן שנים: [יא] חיבת דמנחה ארבעה: [יב] חטאת וכל יום ולא מצי חזקוני ליה ל"ש נמחק: [יג] דמתנדבין חמשה ויקריב הארבעה: [יד] כדאיתא חזקוני: [טו] חטאת וכל מה דבעי רב כעי ר' ואידך מותר נמחק: [טז] לגמרי לא עד: [יז] בעלמיה. עיין בשם' שבת (דף עז ע"א:)

[ג] הוה מורה להם: [ג] לנסכים או אמר: [ד] לוגין לנסכים: [ה] להקריבם מאי: [ו] באפי נפשיה: [ז] להקריב הארבעה בפני עצמם: [ח] ההולכות לצורך נדבה: [ט] חטאת